

SLOVENSKI NAROD.

Članka vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Položaj.

(Izvirno poročilo.)

Na Dunaju, 15. junija.

Položaj je od dne do dne bolj kritičen in sedaj že za gotovo lahko rečemo, da so koalicijski dnevi. Pogajanja zaradi celjskega vprašanja so se razbila, ker je nemška levica hotela, da se razbijejo. Bili so pač mej levičarji nekateri, kateri položaja niso razumeli, in so skušali Slovence s tem pripraviti, da odstopijo od svoje zahteve glede celjske gimnazije, da so jim zagotavljali pravno akademijo v Ljubljani, ali pa popolno gimnazijo v kakem drugem kraju. Večini levičarjev pa nikakor ni bilo za ta predlog, kakor tudi ne za noben drugi posredovalen predlog.

Sicer pa leviči tukaj ni za celjsko gimnazijo, temveč le išče povoda, da bi razrušila koalicijo. Celjski gimnaziji bi se levica toliko ne ustavljala, da nima drugega povoda. Tudi nemški nacionalci bi nanjo ne mogli toliko uplivati. V severnih deželah ni celjsko vprašanje tako važno, da bi se mogla z njim delati kaka agitacija, na Štajerskem pa itak imajo liberalci jedino le se jednega ljudskega zastopnika, zaradi katerega bi gotovo ne prouzročevali krize. Štajerske veleposestnike pa grof Wurmbrand že pridržuje v koaliciji.

Težišče položaja se ne suče okrog celjskega vprašanja, temveč okrog volilne reforme. Levica je vstopila v koalicijo jedino zaradi tega, ker se je nadejala, da z odstranjenjem Taaffejevega načrta volilnega reda doseže sebi ugodnejšega. Na to je merilo vse njeno delovanje. Davčni načrt je Plener tako osnoval, da pripravi petakarje ob volilno pravico in tako v mestih levičarjem zopet pridobi volilne okraje, katere so bili zgubili, ko se je petakarjem volilna pravica podelila. Poleg tega je pa levica k sedanjim kurijam hotela osnovati še posebno novo kurijo, v kateri bi delavci majorizovali male davkoplačevalce in tako protisemitom zaprli pot v zbor. Leviči bolje ugajajo socijalni demokratje nego protisemitje, ker bi jo prvi v nekaterih vprašanjih podpirali, v drugih bi pa ne dobili nobene zaslombe v zbornici. Vse te levičarske nakane sta pa spridila grof Hohenwart in pa baron Dipauli.

Prvi se je uprl vsem načrtom volilne reforme, ki bi ugajali levičarjem, in dosegel tako razdelitev nove kurije, da bi posebno dosti protisemitov prišlo v zbor, drugi pa hoče s svojim predlogom ohraniti petakarjem volilno pravico v sedanjih kurijah in konservativci tako odločno podpirajo ta predlog, da prete z izstopom iz koalicije in glasovanjem proti davčni predlogi, če se odkloni. Tako so splavale levičarjem vse nade po vodi in od tod taka jeza. Naravnost povedati pa nočejo, za kaj jim gre, ker njih nakane gl. de volilne reforme so prereakcijske, da bi jih stranka, ki je liberalna, mogla porabiti za prouzročitev kake krize. Če zaradi volilne reforme razrušijo koalicijo, se jim je bati, da zgube še zadnjo trohico zaupanja.

Zato so pa porabili celjsko vprašanje. Stvar je kolikor toliko sprejemna za Nemce, posebno za tiste, ki razmer ne poznajo in mislijo, da gre za ohranitev kdo ve kake važne nemške postojanke in da hočemo zares Nemce s silo posloveniti. Mnogi Nemci mislijo, da Slovenci le zaradi tega v Celju zahtevajo slovensko gimnazijo, da polagoma nemško uničijo.

Na kneza Windischgrätza je levica jezna, ker se daje bolj voditi grofu Hohenwartu, nego njej in zatorej ga bode skušala odstraniti. Leviči pa gre za obstanek, ker volilna reforma, kakoršno zahtevajo konservativci, bi jo uničila, kakor bi jih bila Taaffejeva.

Zato je pa kriza neizogibna. Napačno sodijo tisti Slovenci, ki priporočajo, da z ozirom na razmere v Ljubljani Slovenci sedaj popustimo celjsko vprašanje, in rešimo koalicijo. To ni mogoče, ako grof Hohenwart ne zastavi vsega svojega vpliva za volilno reformo po volji levičarjev, pa še v tem slučaju ni, kajti ni vse odvisno od grofa Hohenwarta in Slovencev. Bati se pa ni, da bi neugodno vplivalo na visokost državne podpore, ako Slovenci ne odjenjajo v celjskem vprašanju, ker se potegujejo le za vladno postavko — ker Plener sam najbolje ve, da glavna težava ni v Celju.

Kaj pride, se danes še ne da ugibati, a kriza se ne bode dala odstraniti, razpala bode koalicija, kaj bode pa potem, tega niti najbolj prebrisani politiki ne vedo. Govori se, da ima krona pripravlje-

nega novega moža, na katerega nikdo ne misli, za novega ministerskega predsednika, ki bode dobil nalog, spraviti na pravi pot zavoženi avstrijski državni voz.

V Ljubljani, 17. junija.

Položaj. „Linzer Volksblatt“ je prinesel dopis o položaju z Dunaja. V tem dopisu izraža dr. Ebenhoch mnenje, da ne bode nič koristilo liberalcem pri bodočih volitvah, da so sedaj pokazali pogum v celjskem vprašanju. Levica nikdar ne povzdigne nobeni valovi. Ebenhoch odobrava obstrukcijo opozicije, ker hoče Plener vsekako dognati davčno reformo, in morajo zaradi tega druge važne reči čakati rešitve. Zato je že velik del koalicije nezadovoljen in je dejansko že nasproten vladi, če tudi formalno še ni v opoziciji. Plener hoče le zapovedovati. Posl. Ebenhoch zatrjuje, da bode velik del konservativcev glasoval pri tretjem branju proti davčni reformi, ako propade predlog Dipaulijev glede volilne pravice petakarjev. Nekateri konservativci bodo pa že tako glasovali z opozicijo. Najbolj označuje to položaj, da je opozicija dobro organizovana, večina pa razpada. Tako ne pojde dolgo dalje. Ebenhoch misli, da bode poklican zopet Windischgrätz, da sestavi novo vlado. — Vse mogoče, a mi smo prepričani, da se ne bode dolgo obdržal. On tudi z novim državnim zborom volilne reforme ne bode rešil. Zato bode treba drugega moža.

Volilna reforma. Predlogov za volilno reformo ne manjka. Poljski časopis „Czas“ je priobčil nov nasvet. Deželni zbor naj se vrne nekdanja pravica voliti državne poslance. Toliko poslancev, kolikor bi jih volili deželni zbori, naj bi se pa volilo po občni volilni pravici. — Neki poljski grof je pa v poljskem klubu priporočal, da naj bi se ohranil sedanji volilni red, poleg tega naj bi se sedanjim poslancem volili namestniki, katere naj bi volili tisti, ki sedaj nimajo volilne pravice. Namestniki bi prihajali v zbornico le tedaj, kadar bi kakega poslanca manjkalo, kakor je to navada v delegacijah. Sicer je pa ta poljski grof se izrekel, da bi on, da je na vladi, hitro naredil konec delavskemu gibanju, dal bi zapreti vse vodje. Nasvet je popolnoma vreden poljskega slahčiča.

Listek.

Dobri oče.

(Francoski spisal Jan Rameau; preložil Vinko.)

„Torej je res sušica, doktor?“

„Tega vam ne morem več tajiti, kapitan.“

„In mora umreti?“

„V štirinajstih dneh. Mogoče, da tudi še le v dvajsetih.“

„Je li to gotovo?“

„Popolnoma.“

In doktor se je proti večeru priporočil ter odšel.

Mož, s katerim je govoril s to prosto zaupnostjo, bil je umirovljen morski kapitan. Žena, o kateri je govoril, bila je pomorščakova jedina hči Felicija, mlada devotica, ki je skoro vso svojo mladost prekašljala. Bila je že nekaj mesecev oddana možu, katerega je oboževala: Georgesu de Montelares.

Mesto, kjer se je vršil ta razgovor, bila je velika akustična dvorana grahn, v katerem je živel kapitan s svojo hčerjo in zetom, črnega in razpadajočega gradu, ki se je skoro bajno dvigal na

strmem obrežnem skalovju. Viharne dni se je zdelo, kot bi morje nanj metalo vse svoje pene, kakor razdivjan velikan.

Kapitan — jako rdeč v lice, s šopki belih las na sencih — ni še zaprl durij, ki so vedle v sobo njegove hčere, ko se mu je iz prs izvil votel krik.

Njegova hči je stala vzklonjena za temi vrati in vse je kazalo, da je čula njega razgovor z zdravnikom. Kakih deset minut sta se gledala, ne da bi besedico črhnila, čuteč samo težki dih, ki jima je dvigal prsi. Nato pa je Felicija planila očetu v naročje ter dejala s hripavim, skoro umirajočim glasom:

„Slišala sem, oče!“

„A kaj za to! Ne, ne smem plakati,“ rekla je čez dalje časa, videč kapitana, kako je dušil bolestne vzroke, ki so mu silili v grlo.

„Ne smem plakati. Nimam se za kaj pritoževati.“

In obrnivi se sedla je v naslonjač blizu velike léve, ki je v sobo metala pošastne sence in migljajočo svetlobo. Razjasnjevala je svoje besede s kratkimi stavki ter zajedno s svojimi nežnimi, jako dolgimi in gibčnimi prsti v svitu svetilnice

shkala po stari fotografiji sliko svojega moža iz njegovih otročjih let.

„Da, to sem slutila! Bala sem se tega. Čitala sem v svojih knjigah o umiranju za sušico bolnih ljudi. Slutil sem! Ah, od kraja je bilo to tako žalostno! A človek se vsega navadi. V jedno mer ni mogoče plakati. Potem pa ... človek ima vender-le tudi nade ... Vkljub temu se nič ne zmenim za to, da moram umreti. Ne, uverjam te ... Bila sem dovolj srečna ...“

Prenehala je ter nadaljevala z izpremenjenim glasom:

„Meniš li, da moj mož o tem kaj slutil? govoril! Ah, tega mu nikakor ne smeva povedati! To bi ga preveč žalostilo. Tako vroče me ljubi! ... Ah, dà, ne morem povedati, kako sem srečna! ... Nocoj se mora vrniti z lova, kaj ne da? Ukaži zakuriti v sobani, da se bode mogel dobro posušiti, ako se vrne premočen.“

Potem je govorila dalje in pogled jej je begal sem ter tja:

Ah, dà, ko bi imela moža, kot toliko družih, ki bi mi bil v življenju prouzročil bridkih spominov! ... Ah, potem bi bilo težko, sila težko umreti! O, to bi bilo grozno! Toda umirati kot

Hohenwart in njegov naslednik V konservativnih krogih vlada vedno bolj prepričanje, da grof Hohenwart ne bo več dolgo vodja avstrijskih konservativcev. Tudi ponesrečeno njegovo delo — koalicija — je hudo omajalo zaupanje v starega vodjo. Celo časopisi, ki so do sedaj vedno proslavljali grofa Hohenwarta in napadali krščanske socialiste, so najedenkrat iznašli, da bi pravi vodja konservativcev v Avstriji bil knez Liechtenstein. Pod njegovim vodstvom bi se združili konservativci in krščanski socialisti. Ponesrečena akcija kardinala grofa Schönborna v Rimu je v konservativnih krogih mnogo povzdignila veljavo kneza Liechtensteina. Spoznali so, da imajo v Rimu krščanski socialisti več zaupanja, kakor pri nekaterih avstrijskih škofih.

Armensko vprašanje je še vedno jako napeto. Posebno novi veliki vezir Sajd paša nikakor ne kaže nobene prijenljivosti. Izvedelo se je celo, da je prejšnji veliki vezir bil pripravljen prijenjati, a je njega namen preprečil Sajd-paša. Sultan je njega vprašal za svet in mu je svetoval, da se predlogi vevlastij odkloni. Odgovor vevlastim je prišel naravnost iz sultanove palače, pisan v turščini. Prejšnji veliki vezir je podal ostavko, videč, da sultan dela politiko na svojo roko. Vevlasti pa ne mislijo od novega vezirja se dati v kozji rog ugnati, posebno Anglija ne. Sedanja angleška vlada tudi ne more lahko odjenjati, ker jo sili javno mnenje k odločnosti. Obe angleški veliki stranki simpatizujeta z Armenci in zahtevata, da vlada napne vse sile, da Turčijo prisili, da uredi reformo v Armeniji.

Shod dolenjskih kmetijskih podružnic v Novem mestu.

Kakor smo že na kratko poročali, vršil se je ta shod ob nepričakovano obilni udeležbi. Videli smo udeležnike iz vseh strani naše Dolenjske. Za zborovanje prvotno določena mestna dvorana je bila dosti premajhna, tako, da se je morala v zadnjem trenutku prirediti v ta namen čitalniška dvorana. Udeležencev je bilo okoli 300. Največ je bilo seveda priprostitih kmetovalcev, ki so s tem pokazali, da se zanimajo za vsakršen napredek svojega stanu. Mnogoštevilno so obiskali shod tudi grajski dolenjski, duhovniki in sploh veljavni gospodarji iz Dolenjske. Da bi ne bila slučajno na ta dan dva sejnova v bližnji okolici, namreč v Št. Jerneju in Žužemberku, sigurno bi bila udeležba tako mnogoštevilna, da bi trebalo zborovati pod milim nebom.

Zborovanje se je pričelo ob 1/2 11. uri predpopoldne. Načelnik kmetijske podružnice novomeške g. Rohrmann nagovoril je zborovalce ter iskreno pozdravil vse udeležnike in zastopnike unanjih kmetijskih podružnic, ki so se malone vse odzvale vabilu in prišle po svojih zastopnikih in drugih članih k današnjemu shodu. Posebej je pozdravil zastopnika vlade g. komisarja Krase in zastopnika ces. kr. kmetijske družbe g. Pirca. Posebej se je zahvalil tudi veleposestnikom, ki so se tako mnogoštevilno zbrali k današnjemu shodu. V svojem nagovoru pojasni namen shoda, povdarjajoč, da se je treba za skupne interese tudi skupno potegovati. Konečno izraža željo, da bi bil z današnjim shodom položen temelj k vzajemnemu in bolj uspešnemu delovanju dolenjskih podružnic in k boljšemu napredovanju dolenjskega kmetijstva.

Ko je končal svoj nagovor, predlagal je, da se voli predsednikom današnjega zborovanja g. grof Margheri. Le ta pa predlaga za to mesto načelnika

g. Rohrmanna, katerim besedam se je tudi jednoglasno pritrdilo.

Izvoljeni predsednik se zahvaljuje za častno zaupanje in preide na dnevni red zborovanja.

K prvi točki vzbora: „S kakim plemenom je zboljševati dolenjsko goved in kaj je sploh ukreniti za povzdigo govedoreje po Dolenjskem?“ se oglasi za besedo gosp. grof Margheri. V svojem govoru naglašja, da je dolenjska goved pomešana z vsakovrstnimi plemeni, kar je velika škoda za živinorejce, zanjprej je treba skrbeti za to, da se bode živina zjednačila s porabo plemenskih bikov, ki naj bodo za vse okraje jednaki ali saj kolikor mogoče sorodne krvi. V nadaljevanji opisuje vrednost posameznih govejih plemen v obče in še posebej za naše razmere. Po njegovem mnenju je jedino to prav, če ostanemo v naših krajih pri jednobarvenem plemenu, ker je to z ozirom na dosedanje izkušnje in na našo živinsko kupčijo še najbolj pripravno in stavi predlog, da se naj rabi za zboljšanje dolenjske govedi tudi nadalje še jednobarvena živina.

K debati o tem predlogu se oglasi gosp. vitez Langer ki pravi tole:

Pred 20 leti je bil shod v Ljubljani, h kateremu je bilo poklicanih več zvedencev, da se na zahtevanje poljedelskega ministerstva izreče, katero pleme naj se vpeljuje za zboljšanje domače živine. Takrat se je sklenilo upeljevati za Dolenjsko muricodolsko pleme. To pleme se je tudi upeljevalo, vendar se ni izkazalo povsod našim potrebam popolnoma primerno, tako da se je v mnogih hlevih zopet opustilo zaradi slabega užitka, katerega je dajalo. Govornik pravi, da se je za Dolenjsko sploh premalo storilo. Na Gorenjsko, kjer je nekaj nad 90.000 glav goveje živine, se je oddalo od l. 1869. do 1892. 706 plemenih živali, mej temi 371 bikov. Na Dolenjsko pa, ki šteje malo ne ravno toliko živine, pa samo 182 glav in sicer le 119 bikov. Tudi Notranjska je dobila toliko plemene živine kakor Dolenjska, pa ima polovico manj goveje živine kakor Dolenjsko. Dalje omenja, da so grajski upeljevali različno goved, ki se še sedaj redi; ta je največ uplivala, da je živina sedaj tako pomešana. Kmetijska družba naj dela na to, da se živina zjednači s pripravnim plemenom. Našim razmeram ugaja pleme, ki daje dobre voli. Mlekarstvo nima za naše kraje tolikega pomena, ker se mleko težko prodaja; zatoraj ni gledati v prvi vrsti na mlečnost plemena, ampak na to, da je pleme dobro za delo in sposobno tudi za pitanje. Posebno ocenjuje muricodolsko pleme, ki je sivkaste ali pšenične barve in bi bilo za naše kraje najbolj pripravno. Tega plemena je že nekaj v deželi in ker je sorodno, a mnogo boljše od muricodolskega, je gotovo, da se bode dala naša živina kaj lahko z njim zboljšati. Muricodolska ali bolje pomurska živina ni izbirčna, daje prav lepe voli, ki so urni pri delu in se lahko opitajo; krave so pa tudi dobre za mleko. S tem plemenom bi nam bilo najbolj ustrezno. Zraven tega plemena ugajati utegne tudi švicko pleme in oberintalsko pleme, ki sta tudi jedne barve, prvo bolj temnorjave ali temnosive, drugo pa svetlosive kakor muricodolske. Obe ti plemeni sta znani zaradi dobre mlečnosti; ker nista glede krme izbirčni se ta živina pri nas hitro privadi in bode pomešana z domačo živino dajala lepe živali za užitek in za kupčijo. Predlaga tedaj, da naj kmetijska družba bike teh plemen kupuje za zboljšanje domače živine. K temu predlogu pa stavi še drugi predlog, da bi se za dobavo potrebnega števila bikov napravile tri pepinjere za izrejo mladih bikov in sicer v hlevih g. barona Berga v Mokronogu, ki redi čisto krvno muricodolsko živino, potem v hlevu deželne kmetijske šole na Grmu, kjer redijo švicko živino in v hlevu dr. Gorianja v Ruprčvrhu, kjer imajo oberintalsko živino. Kmetijska družba naj bi za pleme

sposobne bike kupovala od teh posestnikov in jih potem za polovico ali pa še nižjo ceno oddajala po Dolenjskem. Le tako bode mogoče pridobiti potrebno število bikov, katerih sedaj še povsod po Dolenjskem pomanjkuje.

Zoper ta predlog se oglasi g. Pogačnik iz Čateža, povdarjajoč, da to ne more biti nobenemu kmetu prav. Če prodre ta predlog, ne bode imel kmet nobenih koristi, kmetijska družba pa bode mogla za drag denar kupovati bike. Kmet naj bike redi in naj se mu daje veselje do take reje s tem, da se mu priznajo premije. Tako bi dobili za majhen denar veliko bikov. Pri nas imamo sedaj 700 krav pa samo dva bika. Predlaga tedaj: podružnice naj sklenejo, da se naj dajejo tistim posestnikom, ki izrede lepe in za pleme sposobne bike, primerne podpore.

Za tem predlogom se oglasi g. grof Barbo iz Rakovnika, da se popolnoma strinja s predlogom g. viteza Langerja in onim g. Pogačnika. Ta predlog, katerega je stavil g. Pogačnik, je bil že lansko leto pri občnem zboru v Ljubljani stavljen in tudi sprejet. To ni namen naprave pepinjer, da bi se samo pri grajskih kupovalo bike, namen je pa ta, da se sploh zagotovi neko število bikov, ker je pomanjkanje teh tako veliko, da ni upati, da bi gospodarji izredili dosti bikov. Gotovo se je najprej ozirati na kmetovalce, če bodo v tolikem številu izredili za pleme sposobne bike, da jih bode zadosti. Dosedaj je bila živinoreja pri nas na slabih nogah in na jedenkrat se ne more povzdigniti. Skrbeti je, da se bode saj v teh treh hlevih dobilo toliko bikov, kolikor jih bode primanjkovalo. Konečno podpira oba predloga.

(Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. junija.

— (Osobne vesti.) Profesor na ljubljanskem ženskem učiteljsku g. Viktor Bežek je premeščen na žensko učiteljsko v Gorico. — Vodja I. mestne ljudske šole v Ljubljani g. Andrej Žumer je imenovan okrajnim šolskim nadzornikom za kranjski in radovljški okraj. — Višjega deželnega sodišča svetnik g. Klement Mrak v Trstu je dobil red železne krone III. vrste.

— (Včerašnje procesije sv. Rešnjega telesa) se zaradi neugodnega vremena niso mogle vršiti po napovedanem redu. Obredi so se vršili — kolikor je bilo mogoče — v posamičnih cerkvah.

— (Trgovska in obrtniška zbornica) imela bo v torek 18. junija ob 2. uri popoldne v mestni dvorani sejo. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnik zadnje seje. 2. Naznanila predsedstva. 3. Ustanovitev kupčijskih poizvedovalnih pisarn pri zbornicah. 4. Prošnja za premembo §. 24. zakona z dne 8. marca 1876, drž. zak. št. 26, gledé kolekovanja menic. 5. Prošnja za premembo naredbe z dne 14. decembra 1894, drž. zak. št. 236, gledé nove takse za zdravila. 6. Tarifa za mezde delavcem pri tukajšnjem c. kr. glavnem carinskem uradu. 7. Prošnja, da bi se vplivalo na železniške uprave, da bi se napravljali tovarni tarifi z minimalno veljavno dobo jednega leta. 8. Prošnja za pospešitev domačega tesarja ladij (ladjedelstva).

— (Trgovsko bolniško in podporno društvo) v Ljubljani imelo je včeraj svoj 57. redni občni zbor v mestni dvorani. Ko je predsednik in ravnatelj društva gospod Emerih Mayer pozdravil mnogobrojno zbrane članove, izrekel zahvalo vsem,

jaz, kako razkošje! Tam gori nebesa, tu doli — kake neumnosti govorim! A vendar naj ti povem! Ako zopet oživim, bom tam kot tu zelo srečna! Imela bom samo blage spomine na preteklo življenje svoje. In spominjala se ga bom vedno znova, vsak čas! . . . To bo krasno! . . .“

In pričela se je prisiljeno smejati, da bi razveselila očeta, ki je ihtel od bolesti.

Ta hip se oba zganeta vsled rezkega zvočenja.

„To ni Georges!“ veli mlada gospa. „Ta ne zvoní tako.“

Kapitan gre gledat skozi okno.

A jedva pogleda doli pred vrata, naglo odstopi.

„Kaj pa je, oče?“

On ne odgovori. Za trenotje stoji nepremično, kot okamenel; potem z mrzlično naglico zapre oknice in odide iz sobe, zaklenivši za sabo vrata.

Slugo pošlje proč ter gre sam odpirati hišna vrata.

Tisti, ki je zvonil, je bil preiskovalni sodnik. In kapitan je videl, kako je njegov zet stopil z voza, spremljan od dveh orožnikov.

„Gospod,“ pravi sodnik kratko staremu pomorščaku, „prosim vas, da bi nam ne zamerili, da

smo primorani vršiti bolestno dolžnost. Vaš zet je to noč ubil moža, katerega je iznenadil pri svoji ljubimki. Prijeli smo ga. Prišli smo preiskovat in staviti nekaj vprašanj vaši gospej hčeri, ki bode brez dvojbe rada sodišču razjasnila nekaj važnih stvari.“

Kapitanu se je zdelo, kot bi se vse trgalo v njem.

„On jo je varal! nesrečnik! . . .“

Potem v sodnika in v orožnika, ki so že hoteli vstopiti, uprè proseč pogled.

„Gospod! Gospodje! o, danes ne, samo danes ne! prosim vas! . . . Da bi ne zvedela . . .“

„Zelo žal nam je, kapitan, a primorani smo.“

In sodnik prestopi prag.

A pomorščak se ohrabri. V starih, oslabeledih mišicah začuti znova moč davnih dni, z močno roko odrine sodnika, z drugo pa zopet zapre težka vrata ter dvakrat ključ zasuče v ključavnici.

Jasna, a grozna misel mu je bliskoma izpreletela možjane; vrne se v sobo k Feliciji.

Približa se jej. S strašnim pogledom se ozre na svoje dete, svoje obsojeno dete. Z obema rokama se prime za čelo, kot bi se bal, da bi mu ne počilo.

„Kdo je bil? govori!“

Približa se jej še bolj. Še vedno so mu šumele v ušesih besede bolnice: „Ah, dà, ko bi imela zlobnega moža, kot toliko družih! Toda umreti kot jaz! . . .“

Zdajci zunaj začuje hrup. Vse mu je jasno.

Ulomiti hočejo ključavnico pri hišnih vratih.

„Ti mi nočeš povedati, kdo je? . . . Dobro. Glej, kaka je moja slika. Ni li res, da je jako podoban?“

Čutil je, kako so mu zobje klopotali. Pogledal je svojo hčer še z jednim globokim pogledom, kot bi za večno hotel napolniti svoje oči z njenim ganljivim, dragim obrazom. Takoj na to je on, ki bi bil z veseljem žrtvoval deset let svojega življenja, da bi za deset minut podaljšal življenje svoji hčeri, vzel modro posteljno pregrinjalo, vrgel je svojemu otroku čez glavo ter neusmiljeno stiskal.

Dolgo to ni trajalo. „O—o—če!“ . . . še to besedo je čul.

Potem pol minute, katere je čutil velo telo Felicijino v svojih rokah zvijati se kot plazečo se kačo . . .

„Sedaj lahko vstopite, gospodje!“ dejal je na to ljubeznivi oče s slovesnim glasom, odpiraje vrata možem zakona. „Moja hči je mrtva!“

ki so društvo na katerikoli način podpirali ter se spominjal tudi umrlih članov, prestopilo se je k prvi točki dnevnega reda: poročilo o delovanju društva za leto 1894. Obširnemu in informativnemu poročilu ravnateljevega namestnika in ob enem blagajnika gospoda M. Treuna posnamemo, da je društvo imelo koncem pretečenega leta skupno 570 članov ter 15 vajencev. Kakor prejšnja leta poklonila je kranjska hranilnica trgovskemu bolniškemu in podpornemu društvu tudi leta 1894. 300 gld., častni član in veletržec gospod Anton Toman v Trstu 25 gld., neimenovan dobrotnik društva pa 500 gld.; tudi dva umrli člana spomnila sta se društva, in sicer mu je volil bivši trgovec Valentin Pesjak 200, bivši trgovec Ignacij Traun pa 250 gld. Glasom računskega zaključka imelo je društvo v pretečenem letu 11.734 gld. 78 kr. dohodkov in 6495 gld. 36 kr. stroškov, torej 5239 gld. 42 kr. prebitka; skupno premoženje znašalo je 94.313 gld. 41 kr., in sicer rezervni zaklad bolniške blagajne 42.919 gld. 32 kr., rezervni zaklad podporne blagajne pa 50.394 gld. 9 kr. V pretečenem letu dobilo je društvo nov, vsem modernim zahtevam zadostujoč bolniški asil, in sicer se je v ta namen za dolgo vrsto let vzelo v najem prvo nadstropje poslopja usmiljenih sester pri novi deželni bolnici, katero se je dne 25. avgusta slovesno izročilo svojemu namenu. Občni zbor vzel je poročilo brez ugovora na znanje, isto tako tudi računski zaključek za leto 1894. ter je ravnateljstvu podelil absolutorij. Občni zbor odobril je nadalje dvema članoma za pretečeno leto podeljeno jedenkratno podporo po 100 gld. ter za tekoče leto dovolil: dvema članoma po 25, jednemu po 20 in jednemu po 15 gld. mesečne podpore. Računskimi pregledniki bili so izvoljeni gospodje Alojzij Jenič, Alfred Ledenig in Urban Zupanec, namestnikoma pa gospoda Pavlin in Ignacij Šetina. Potem zaključil je predsednik občni zbor.

— (Iz Litije) se nam piše 15. t. m. Pomožna akcija litijskega okraja, prirejena v pomoč naši stolici Ljubljani in okolici njeni, obnesla se je prav krasno. Čisti dohodek, kateri se pošlje „pomožnemu odboru“ v Ljubljani, znaša blizu 500 gld., vspeh katerega se srčno radujemo. Razumništvo našega okraja pokazalo je zopet svojo požrtvovalnost in to v gmotnem, kakor tudi v duševnem oziru, posvetivši svoje moči blagodejnemu namenu. Posebno se moramo zahvaliti tukajšnjim gospod in goscicam, priredivšim nam v nedeljo 9. t. m. popoldansko veselico, katera je imela nepričakovan uspeh. Posebno mične so bile goscice v raznih narodnih nošah, ki so za časa bazarja s svojo ljubeznivostjo in navdušenjem za blagi namen pridobile lepo svoto za ponesrečence. Koncert, ki se je vršil zvečer istega dne, bil je vsem navzočim v poseben užitek. Nimamo se pa temu čuditi, vsaj so nam tako radovoljno pomagale moči, znane po vsem Slovenskem, kakor izborni kvartet „Ilirija“ in znani baritonist g. Avg. Pucihar. Kakor že večkrat, posvetila sta tudi ta večer goscica Olga in gospod Rudolf Strle svoje moči in s krasnim igranjem na glasoviru povišala užitek. Videli smo tudi, kaj premorejo združene moči, ko sta litijski in šmartinski pevski zbor nastopila skupno pod vodstvom neumornega pevovodje g. J. Bartla. Mej zbori žel je posebno in zaslužno zahvalo mešani zbor g. J. Bartla „Domovini“. Razšli smo se z željo, da bi kmalu zopet uživali tako krasne ure, kakor ta večer, prirejene z združenimi močmi in s sveto željo, da bi si divna naša stolica kmalu opomogla in se zopet prenovljena dvigala v ponos in slavo slovenskemu narodu.

— (Umesten nasvet) V „Popotniku“ čitamo poučno razpravo iz peresa prof. Janka Košana „Leposlovje-izobraževalna sila“. Dasi je spis namenjen pedagogom, najde v njem tudi politik to in ono, kar je zanj važno in mu more koristiti, kadar nanese prilika, da se bavi s šolskimi vprašanji. Tako n. pr. je jako zanimivo, kar pravi prof. Košan glede slovenščine na srednjih šolah, sosebno pa nam ugaja nasvet, kateri je sprožil glede organizacije slovenskih srednješolskih profesorjev. Pisatelj sodi, da za odpravo nedostatkov pri pouku v slovenščini treba pred vsem časa in nadaljuje potem: „Od kod naj ga jemlje slovenski pouk? O estetiškem in zgodovinskem razlaganju leposlovnega umotvora se še govoriti ne drznemo. Tudi takošno razlaganje potrebuje dosti časa. Kje naj ga najde učitelj pri teh slovenščini tako pičlo odmerjenih učnih urah? Organizacijski načrt odreja slovenskim jezikom, torej tudi slovenščini na gimnaziji za I. in II. razred po štiri ure na teden, za III. in IV. po tri, za V. po dve, za VI.—VIII. po tri, skupaj 25 ur. Temu učnemu načrtu se najbolj približuje učni načrt na ljubljanski višji realki, kjer je odkazanih v I. in II. razredu po štiri tedenskih ur, v III. in IV. po dve, v V.—VII. po tri, skupaj 21 ur; na vseh drugih srednjih šolah menjava število slovenskih ur tedenskih med 16—20. Skrajni čas je, da se ta neopravičena razlika odstrani. Ter-

jajmo odločno, da se število ur za slovenščino „to siroto prepelejšico, pozabljeno v kotu“, zlasti v višjih razredih pomnoži, kakor je dostojno predmeta, ki je drugim omikanim narodom najvažnejši! Čuditi se moramo, da držijo slovenski učitelji srednjih šol roke križem in gledajo mirnega srca, kaka krivica se godi predmetu, na katerega bi morali prav za prav paziti, kakor na punčico svojega očesa. Shajajo se redno vsako leto društveniki „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ ter se posvetujejo o ljudskošolskih in stanovskih zadevah, zbirajo se na Dunaju redno nemški srednješolski učitelji v posvetovanje, in na njih predloge ozira se celo visoka naučna uprava; le slovenski učitelji srednjih šol molče. Ali bi ne bilo časa in okoliščinam primerno, da se skliče — recimo vsako drugo leto — shod slovenskih profesorjev, kjer bi se posvetovali in razgovarjali o raznih, zlasti slovensko-utrakvističnih paralelkih tičočih se vprašanjih? Ljubljanski gospodje tovariši naj prvi kaj ukrenejo in svoje nasvete stavijo; njih pozivu odzvalo se bode za gotovo potrebno število udeležencev. Taki shodi so tem bolj potrebni, ker nimamo nobenega strokovnega lista, kjer bi razpravljali zadeve, ki se tičejo izključljivo slovenskega srednješolstva.“ Ta nasvet se nam zdi kaj umesten in času primeren in zdi se nam, da bi se stvari zelo koristilo, ko bi se mu slovenski srednješolski profesorji odzvali.

— (Iz Mokronoga) se nam piše: Tudi pri nas nismo pozabili vsled požara in potresa ponesrečenih, akoravno se i mi z malimi izjemami nahajamo v slabih gmotnih razmerah. Stori se je, kar se v našem okraju pri sedanjih razmerah le storiti zamore da se našim ponesrečenim rojakom tudi iz našega okraja vpošlje podporica v polajšanje bednega stanja. Naše vrlo bralno društvo je priredilo veselico z gledališko predstavo na korist vsled požara ponesrečenim Topličanom. Čisti dohodek te veselice je znašal 40 gld., beri: Štirideset goldinarjev! Razmerno lepa svotica, če se pomisli, da se je veselice udeležilo jedino le slov. občinstvo iz Mokronoga, a še to bolj v pičlem številu in pri nizki vstopnini! Na korist vsled potresa prizadetim se je pa sklenilo prirediti javno tombolo na vrtu gestilne pri „Stari pošti“ vsled trudoljubivega prizadevanja gospe Marije Majcen. Na željo nekotih gospodov, da ne bi to tombolo priredilo naše slavno bralno društvo, temveč navlašč za to sestavljeni odbor, ker ima slavno bralno društvo še nekoliko nepotrebnih odkritih in prikritih neprijateljev, da se je v to svrhu sestavil odbor, kateri je skrbel, da se je nameravala tombola vršila dne 9. t. m. ob petih popoldne na vrtu pri „Stari pošti“. Pričakovalo se je obile udeležbe iz vseh bližnjih krajev, posebno z ozirom na blagi namen. Vposlala so se pismena povabila vsem gospodom duhovnikom, učiteljem in bolj znanim i zavednim posestnikom, trgovcem in obrtnikom v Št. Rupertu, na Mirni, v Škocjanu, v Šmarjeti, v Trzišču pri Sv. Trojici in na Trebelnem. A povabilu so se odzvali le trije gospodje iz Trebelnega, iz drugih bližnjih krajev pa ni bilo niti jednega povabljenca ne. Toda vkljub temu je bila udeležba nenavadno živahna pa od strani prebivalcev trga Mokronog. Tombola je donesla čistega 91 gld. 50 kr., beri: Jeden in devetdeset goldinarjev 50 kr., všteti denarne prispevke za tombolo. Leško se reče, da se ni pričakovalo tako vrlega uspeha. Hvala torej srčna vsem dariteljem dobitkov in denarnih prispevkov za tombolo in vsem udeležencem. Upajmo pa, da bodo tudi drugi večji kraji našega sodnega okraja v to svrhu kaj storili, sosebno imoviti Št. Rupert.

— (Odvetniški izpit) je dne 10. t. m. napravil v Trstu g. dr. Anton Brumen, odv. kandidat v Ptuj.

— (Zrelostne preskušnje) so se minoli ponedeljek pričele na celjski gimnaziji. Delalo jih je 25 dijakov, 19 Slovencev in 6 Nemcev.

— (Krempljev spomenik) v Mali Nedelji se bo dne 11. avgusta slovesno razkril.

— (Celjska nemška kultura) se izraža časih na prav karakterističen način. Te dni so celjski germani na stavišču narodnega doma s peskom nabasali cevi pri obeh studencih tako, da so se morali studenci narazen vzeti in popraviti. Jednako se je zgodilo tudi notarju Detičko, ko je zidal svoji vili.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico) priredi v nedeljo, dne 23. rožnika 1895., v Stopicah v gostilni gosp. Geldnerja p. d. „pri Pekiču“ shod. Začetek ob 4. uri popoldne.

— (Prepovedano uvažanje svinjine.) Deželna vlada koroška je prepovedala uvažati iz Ogerske žive ali mrtve prasce in surovo svinjsko meso na Koroško.

— (Anarhisti v Trstu.) Tržaška policija je te dni zasačila dva iz Italije pribegla anarhista z imenom Censi in Daltoni. Oba sta bila določena za deportacijo, pa sta še pravočasno odnesla pete. Sploh se pa kaže, da ima anarhizem na Primorskem več privržencev in sicer mej Lahii. V Milah so deli pod ključ zopet dva taka moža, tako da je zdaj zaprtih sedem domačih anarhistov.

— (Nova tovarna za užigalice v Trstu.) Razun zadnjič omenjene tovarne za užigalice, se bode ustanovila v Trstu še druga taka velika tovarna na delnice. Delniška družba je že kupila potrebno zemljišče v okolici. Na čelu konsorcija je baron Brenner iz Vöslaua s pol milijona kron in

neka velika turinska firma z 200.000 kron. Italijanska industrija za izdelovanje voščenih užigalic, ki je po monopolu v Italiji bila tako hudo prizadeta, išče torej zavetja v Avstriji.

— (Strašna nesreča v Rovinju.) Kratkemu poročilu o veliki nesreči, ki se je pripetila na praznik sv. Rešnjega Telesa v Rovinju, naj dodamo še nekaj podrobnosti: V ulici Spirito Santo umrl je 18letni mladenič z imenom Dominik Massarotto. Po večernicah zbrali so se sorodniki pokojnikovi pri mrtvaškem odru, in tudi več iz cerkve prišedših ljudij, škropit mrljica. Zbralo se je v dotični, pritlični sobi kakih 60, 80, morda nad 100 ljudij. H krati udril se je strohneli pōd, — bila je 8. ura — in ljudje, tramovje, deske, sip, vse je padlo z mrljicem vred s strašnim ropotom v klet, kake 3 metre globoko. Hipoma je bilo vse mesto na nogah. Urno so se ljudje lotili dela, da izkopljejo nesrečnike iz ruševin. Dasi je bila klet samo 3 metre visoka, se je vendar trinajst oseb o padu ubilo, ali v sipu zadušilo, nad dvajset pa jih je težko ranjenih. Med mrtvimi je tudi nevesta pokojnega mladeniča. Kdo naj bi opisal srce pretresujoče prizore, ki so se dogajali na kraju nesreče? Jok in stok, kričanje in tarnanje razlegalo se je vso noč po mestu — a nesrečnih žrtev ni več obudilo k življenju. In kako je bilo mogoče, da je toliko ljudij ponesrečilo, da so padli z neznatne višočine? Na gnečo ljudstva padli so tramovi, pohištvo, razno orodje itd. A Bog sam zna, koliko jih je našlo smrt pod rokami in nogami onih, katerim je bila sreča toliko mila, da so padli na druge, in potem, hoteč rešiti si dragoceno lastno življenje, brezobzirno teptali po drugih nesrečnikih! Najživejša domišljija more si jedva predočiti grozen ta prizor.

— (Nova pošta.) Dne 21. junija t. l. odpre se v Sveti Nedelji na Labinščini v Istri nov poštni urad, ki se bode pečal s pisemsko in vožnjo pošto in služboval ob enem kot nabiralnica c. kr. poštno-hranilničnega urada. Zvezo s poštним omrežjem bode imel po poštних vozeh, ki vozijo vsak dan iz Pazina v Labin in nazaj.

* (Smetanova „Prodana nevesta“ v dunajski dvorni operi) Ker se je z merodajnega mesta izrekla želja, da se svetovnoznano poglavitno delo češkega glasbenega mojstra Smetane uvrsti tudi v repertoar dvorne opere na Dunaju, se bode brezdvomno to zgodilo v kratkem času. Z izbornimi silami dvorne opere se bode to delo šele v nemškem prevodu pripravo na Dunaju do polne veljave. Kot basbufo je angažovan zdaj g. Heš, najizbornejši predstavljalec Kecala, znan še iz dobe glasbene razstave, ko je pel z ensemblom praške češke opere na Dunaju.

* (Strela je ubila sedem ljudi) v občini Prezest v Aradskem komitatu. Mej hudo nevihto je sedem rumunskih kôscsev bežalo pod visoko drevo iskat zavetja. Treščilo je v drevo in so pozneje ljudje našli nesrečneže popolnoma sežgane. Vsi so bili oženjeni.

* (Dober želodec.) Iz Ljubinja poroča „Bošnjak“, da je vojak Gjorgje Gagarac iz Žepča pojedel vsled stave 36 jajc, 100 gramov olja, 100 gramov masla, kilogram kruha in izpil oko vode. Ostal je povsem zdrav in bi še jedel naprej, da je kaj imel. Na vsak način ima mož dober želodec.

* (Grozna nevihta v Rimu) je razsajala zadnje dni minulega tedna. Treščilo je v kupolo cerkve Maria del Pianto. Nastal je ogenj, ki se je sicer pogasil, a kupola je tako poškodovana, da se utegne razrušiti. V gledališčih in na ulicah je električna luč ugasnila za več minut.

* (Nevarno praznoverje) Sodišče v Tomsku je obsodilo na večletni zapor trinajst kmetov iz vasij Trubačevo, ker so nekega tujca umorili. Kmetje so mislili, da je tujec poosobljena kolera in so šli s sekirami nanj ter ga v pravem pomenu besede razsekali na drobne kosce.

* (Gonja na tujce) Kitajci, ki so se v vojni z Japonsko pokazali tako malo pogumne, so se hkrati osokolili in začeli preganjati na Kitajskem naseljene tujce. V provinci Yuman so se lotili misijonarjev in je poglani v beg, razrušili misijonsko poslopje in poropali vse, kar so dobili. Tudi iz drugih kitajskih krajev prihajajo jednake vesti.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzjavke.

Dunaj 17. junija. Včeraj opoldne so bili namestnik B a d e n i, ministerski predsednik W i n d i s c h g r a e t z in minister B a c q u e h e m pri cesarju v avdienci. Popoldne se je sešel ministerski svet in po tri ure trajajočem posvetovanju sklenil, da poda celo ministerstvo ostavko, da naj pa vzlic temu parlament reši proračun.

Dunaj 17. junija. Knez Windischgraetz bi rad takoj odstopil in ž njim bi šel tudi Wurmbrand. Drugi ministri bi za-

časno ostali na svojih mestih, tudi Plener. Predsedstvo bi v tem slučaju provizorno prevzel marki Bacquehem.

Dunaj 17. junija. Zagotovljeno je, da vzprejme cesar demisijo Windischgraetzovega ministerstva in tudi to, da bo ministerstvo začasno vodilo upravo dalje, dokler se kriza z imenovanjem nove vlade ne reši.

Dunaj 17. junija. Danes se je sešel ministerski svet, da odloči, naj se li predloži parlamentu budgetni provizorij ali naj se zahteva, da se reši proračun za leto 1895. V prvem slučaju se bo budgetni provizorij zahteval do konca meseca oktobra. Zbornica bi v tem času rešila tudi civilnopravni red.

Dunaj 17. junija. V proračunskem odseku avstrijske delegacije se je danes unela velika debata o trozvezi. Udeležili so se je Herold, Badeni, Menger, Hohenwartin Suess. Minister Goluchowski ni hotel dati glede vprašanj o posamičnih določbah trozveznih pogodb nikakega pojasnila.

Pariz 17. junija. Ruski poslanec baron Mohrenheim je danes izročil predsedniku republike Faure-u ovratnico k križu sv. Andreja. Francoski listi povdarjajo, da ima to odlikovanje toliko večji pomen, ker se je zgodilo ravno sedaj, ko se vrši slavnostna otvoritev kielskega predora.

Loterijske srečke 15. junija.

Na Dunaji: 38, 35, 69, 87, 51.
V Gradci: 55, 83, 21, 46, 49.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Vincencija Padarja posestvo v Ganjicah cenjeno 3135 gld., dné 22. junija in 24. julija v Ljubljani.

Ane Lekše zemljišče v Pijavi Gori, cenjeno 122 gld., dné 22. junija in 24. julija v Krškem.

Janeza Štefančiča posestvo v Hrastu, cenjeno 205 gld., dné 22. junija in 25. julija v Metliki.

Janeza Težaka posestvo v Čurilih cenjeno 1114 gld., dné 22. junija in 26. julija v Metliki.

Antona Gerbeca posestvo v Kóbovem, cenjeno 1090 gld., dné 24. junija in 26. julija v Ilirski Bistrici.

Umrli so v Ljubljani:

15. junija: Ivanka Stular, krojačeva žena, 25 let, Opekarska cesta št. 37.

16. junija: Ana Oven, delavčeva hči, 11 mesecev, Opekarska cesta št. 60.

Dunajska borza

dné 17. junija 1895.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 35 "
Avstrijska zlata renta	123 " 10 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 40 "
Ogerska zlata renta 4%	123 " 50 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 35 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1078 " — "
Kreditne delnice	406 " 70 "
London vista	121 " 45 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 " 42 1/2 "
20 mark	11 " 87 "
20 frankov	9 " 63 1/2 "
Italijanski bankovci	46 " 02 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 67 "

Dné 15. junija 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 " 75 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131 " 50 "
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. list	— " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	199 " 75 "
Ljubljanske srečke	23 " 60 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	172 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	525 " — "
Papirnat rubelj	1 " 30 "

Razglas.

Mestna hranilnica ljubljanska razpisuje s tem

službo blagajnika

z letno plačo v znesku 1000 gld. eventualno 1200 gld.

Prosilci za to službo izkazati se morajo s spričevali o dovršenih študijah, o popolnem znanji slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, in pa s tem, da so že prebili izpita iz trgovinskega knjigovodstva in mešičnega prava.

Prošnje z navedenimi spričevali in s spričevali o dosedanjem poslovanju vložiti je do včetega 15. julija t. l. pri podpisnem ravnateljstvu. Pri nastopu službe položiti je kavicjo v visokosti plače.

Ob enem razpisuje imenovana hranilnica

službo jednega eventualno dveh praktikantov

z letno plačo v znesku 500 gld. za vsacega.

Prosilci za to službo izkazati se morajo poleg znanja slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, da so dovršili ali celo gimnazijo oziroma celo realko, ali pa spodnjo gimnazijo oziroma spodnjo realko in trgovinsko šolo.

Prošnje z navedenimi spričevali in s spričevali o dosedanjem poslovanju vložiti je do včetega 15. julija t. l. pri podpisnem ravnateljstvu.

V Ljubljani, dne 15. junija 1895. l.

Ravnateljstvo mestne hranilnice ljubljanske.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. junija	7. zjutraj	736.6	12.6°C	sl. sev.	jasno	19.3
	2. popol.	733.3	20.5°C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	734.0	12.9°C	sl. vzh.	dež.	dežja.
16. junija	7. zjutraj	736.4	11.0°C	sl. svz.	dež.	2.0
	2. popol.	736.3	14.7°C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	736.3	12.2°C	sl. zah.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 15.0° in 12.6°, za 3.4° in 5.8° pod normalno.

Podružnica v Ljubljani
zagrebskega stavbnega podjetništva
Pilar, Mally & Bauda
arhitekt, inženirji in mestni stavbeni mojstri.

Tehnični bureau: (726—10)

Trubarjeve ulice št. 1 (blizu St. Jakobskega mostu).

Ure za dogovore od 2. do 3. ure popoldne.

Prevzemanje in izvrševanje
načrtov, projektov, proračunov stroškov,
novih zgradb in prezidav
sploh stavbnih del vsake vrste.

Plemeniti raki!

Sveže lovljeni, skačoč, dobro zamotani, poštnina in embalaža prosta.

100—120 komadov lepih namiznih rakov gld. 3—

75—80 " velikih " 3.50

55—60 " velikih z dvema tolstima " 4.40

32—35 " solo-velikanov, izbrane, naj- " 5.50

večje živali, od 15 cm. naprej

Jamči se za to, da dospo živi, skačoč.

Gosje perje!

skubljeno z roko, bliščeče belo, gld. 1.25, isto perje nesku-

bljeno 85 kr., puh bliščeče belo, non plus ultra gld. 2.25 funt

poštnine prosto. Vse po povzetju razpošilja

Henr. Schapira, Buczac, Galicija.

Opazka: Referencije so na razpolaganje. (743-11)

Naznanilo.

Pri deželnem odboru češkega kraljestva se tekom letošnjega leta provizorično nameščuje nekoliko

tehnikov

pri železničnem odseku.

Prosilci za takova mesta naj pošiljajo svoje kolekovane prošnje, opremljene s svedočbami o dopoljenih studijah in o svojem praktičnem znanju deželnemu odboru kraljevine Češke.

Zahteva se znanje obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi. (800—1)

Deželni odbor kraljestva češkega

v Pragi, dné 30. maja 1895.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selthal v Anseco, Ischl, Gmund, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Curth, Steyr, Linc, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Karlova varo, Francovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 5. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Solnograd.

Ob 19. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, des. Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curth, Genevo, Pariz, des. Klein Reifling, Steyr, Linc, Gmund, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlova varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 20 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 minut popoldne osebni vlak v Lecco-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Gmund, Ischl, Anseco, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 11. uri 26 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curth, Bregence, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Pontabla, Trbiža.

Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 3. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstettera in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 25 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 minut zvečer osebni vlak iz Lecco-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 3. uri 25 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 3. uri 25 min. popoldne " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 10. uri 10 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " (5—131)

Ob 6. uri 30 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 9. uri 55 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Mlin s hišo

vred, na trajni vodi v Domžalah, oboje v najboljšem stanju, se po ceni prodá. Natančneje poizvedbe pri dr. Karolu Schmidinger-ju, c. kr. notarju v Kamniku. (785—6)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Medicinalno
olje iz kitovih jeter.
(Ribje olje.)

Priznana najbolje učinkujoče in pristne vrste, vedno sveže v zalogi. Steklenica z navodilom o porabi 60 kr., dvojna steklenica 1 gld.; 12 manjših steklenic 5 gld. 50 kr., 12 velikih steklenic 10 gld. (129—33)

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Št. 1283.

Oglas natečaja.

Na temelju odloka občinskega zastopstva in v zmislu deželnega sanitetnega zakona z dné 18. marcija 1874 se s tem otvori

natečaj za mesto zdravnika občine Kastav

z letno plačo 1000 gld. in 500 gld. za pavšal konja, vkupe 1500 gld., katere bode vlekli iz občinske blagajnice v anticipatnih mesečnih obrokih.

Zdravnik bode zavezan brezplačno zdraviti siromašne bolnike in voditi občinsko zdravstveno uradovanje. Za posete onih bolnikov, ki ne spadajo mej siromake, je ustanovljena taksa, kakor tudi za druga občinska poslanstva, in dolžan je na svoje stroške držati občinsko zdravilsko omaro, ki mu jo daje občina brezplačno.

Službena pogodba sklenila se bode za tri leta in potem od leta do leta s trimesečno poprejšnjo napovedjo od jedne ali druge strani.

Prošnje, opremljene z diplomom vsega zdravilstva in s spričevalom, dokazujočim znanje hrvatskega ali slovenskega jezika, da je prosilec avstrijski državljani in z drugimi spričevali, naj se vložijo pri podpisnem uradu

do 10. julija t. l.

Glavarstvo občine Kastav

dné 6. junija 1895.

Občinski glavar: Munić s. r.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.